

De schipbreuk van de « Jeanne » O.99

TERUGKEER VAN DE OVERLEVENDEN TE OOSTENDE.

Bij elke aankomst van een pakketboot te Oostende, stond, sedert Woensdag, steeds dezelfde menigte te wachten op de geredden van de « O.99 Jeanne », die schipbreuk leed. Vrijdag avond verklaarden enkele vrouwen zeer ongerust te worden, dat men hun vast iets verborgen hield.

Zaterdag kwam de tijding dat de overlevenden, omstreeks den middag, hadden plaats genomen, te Dover, aan boord van de « Ville de Liège », welke zou aankomen te Oostende-Kaai, om 15.40 uur. Weer stond daar dezelfde angstige menigte.

Toen de boot binnenvoer onderscheidde men, op den achtersteven, de manschappen van de « O.99 Jeanne ».

Vrouwen snikten. Elk een was diep getroffen. Er werd niet geroepen. Toen de brug geworpen was en de geredde visschers verschenen, werden zij door bloedverwanten en vrienden hartroerend begroet. Kapitein Dedrie verdween in een auto met de zijnen. Buiten wachtte een zwerm belangstellenden, die de visschers druk omringden.

Allen gingen heen...
Slechts elf kwamen weer.

HET VERSLAG VAN SCHIPPER LOUIS DEDRIE.

Op 3 Februari 1932, om 10 uur 's morgens de haven van Oostende uitgevaren naar onze visscherij Moray Firth.

Op 14 Februari 1932 om 10.30 uur, 's avonds de visscherij verlaten om te gaan markten naar Oostende.

Op 15 Februari 1932, om 2.30 u. 's morgens Kinneirthead voorbijgevaren koers Z. Z. O. Om 3.15 uur Rattreythead gepasseerd koers Z. Z. O. Om 4.30 uur Bucheness in het N. N. O. 3 mijlen afstand.

Van daar koers gemaakt naar Flamboroughthead. Daar het kompas $1/4$ streek Oostelijke deviatie heeft, heb ik koers Z. $1/2$ O. bevolen en de log op zero gezet. Middelmatige bries. Gijsige lucht.

Gedurende den dag verschillende engelsche visschersvaartuigen gezien die ons aan stuurboord en bakboord passeerden onze zelfde koers blijven sturen. 's avonds om 8 uur teekende de log 126 mijlen van Buchanness.

Om 9 uur 's avonds zijn de matrozen Maurice Vandewalle, Frans Deswelgh en Prosper Vigne op de wacht gekomen. Niets te bemerken van vuren. De wind was W. N. W., middelmatige zee met wat dijzige lucht, de vensters der brug waren open.

Om 9.15 uur ben ik naar de Chartroom gegaan om wat uit te rusten; dezelfde koers bevolen.

Om 11.30 uur 's avonds door een geweldigen schok gewekt ben ik op de brug gekomen en bestatigd dat het schip met den kop recht op de rotsen lag. De log teekende 175 mijlen van Buchanness.

„anstands het machien op halve kracht achteruit gezet tot dat de machinist die bestatigde dat het machien geweldig draaide en er uit besloot dat het

ne standvastigheid aan het bedrijf, als vreemde ware, in eigen land, zelfs de voorkeur geniet.

Wij meenen dat er wel stemmen zullen opgaan om, aan het licht van de ramp van Whitby, recht op te eischen voor onze menschen. Laat het ons hopen, het ware de schoonste hulde te brengen aan de slachtoffers die wij en heel de stad zoo diep betreuren.

schroef gebroken was, het machien stopte.

Dan hebben wij zes groote vuurseinen opgestoken waarop wij geen antwoord bemerkte hebben.

De wachtmannen hebben mij verklaard dat zij om 11.15 uur eene soort zwarte lucht bemerkte hadden en tegen elkander gezegd hadden, «het is een zwarte lucht die komt opzetten, wij zullen veel regen hebben», doch zij hebben mij niet gewaarschuwd. De zwarte lucht die deze mannen gezien hebben was het land, het schip schokte geweldig en helde over naar bakboord. Daar wij vreesden dat het schip ging geheel omver vallen besloten wij den boot uit te zetten en zee- waarts te roeien.

Van zoohaast de boot te water was, is hij vol geslagen met water, terwijl de stuurman het water uitschepte ging de boot geweldig aan.

Wij zijn allen in den boot gegaan, zo- dra wij in den boot waren kregen wij geweldige zeeën over ons. Dan is de boot geheel rond gesmeten over eene rots. Ik bevond mij alleen in den boot aan den middelsten bank vastgeklampt, al de andere mannen zwerfden rond het wrak en toen de boot nogmaals rond geslagen was hebben eenige schipbreukelingen zich aan een boot vastgeklampt terwijl anderen over de rotsen klauterden.

Wanneer wij het droge berelst hadden waren twee van ons vermist, de machinist Charles Verburgh en de matroos Maurice Vandewalle. De jongen John Derette die terwijl hij in het water tusschen de rotsen zat een stoot van den boot gekregen had, was ten einde krachten en is een half uur nadat zij op het drooge waren bij den stuurman gestorven van koude.

EEN DIENST VOOR DE SLACHTOFFERS.

Woensdag morgen, om 10 uur, werd een dienst opgedragen ter nagedachtenis van de drie slachtoffers.

De kerk zat bomvol. Benevens de familieleden van de overledenen waren, er tairijke overheden.

Heer Janssens de Bisthoven, Gouverneur van de Provincie, en Mevrouw waren aanwezig en hadden voor het autaar plaats genomen samen met de vertegenwoordigers van de Stad, de HH. Schepenen Vandermeulen en Elleboudt, samen met de gemeenteraadsleden Willems en Blondé.

De reederij « Pêcherics à Vapeur » was vertegenwoordigd door de HH. Bauwens, vader en zoon, en het personeel terwijl ook al de andere reederijen vertegenwoordigers gezonden hadden.

De gastjes van den Ibis en de leerlingen van de Staatsmarineschool waren aanwezig.

Tusschen de overheden bemerkten wij nog de HH. Poll, Voorzitter van den Raad voor Scheepvaartonderzoek Aspeslagh en Liégeols, zeecommissarissen; Commandanten Aspeslagh inspecteur van het zeezezen; Looze, bestuurder der Zeevaartschool; Couteau, bestuurder van de marineschool; Degræf, van de Staatspaketbooten; Timmermans, Van Glabbeke, havenkapitein; almoczenier Vanheste, enz.

Telegrammen van deelneming waren toegekomen vanwege H. Minister Van Isacker, H. Kabinetsoverste Devos; M. Stevens, voorzitter van de P. V. en de andere bestuurleden; vanwege H. Volksvertegenwoordiger Baels, alsmede van den H. Ansele.

Honderden personen gingen ten offerande. Allen communiceerden met de nagedachtenis van diegenen die, ginds op de Engelsche kust, het leven moesten laten.

« De Zeevacht » bleet nogmaals zijn diep rouwbeklag aan aan de families van de overledenen.

Met veel moeite hebben wij de hooge klippen beklommen, een van ons had een elektrische zaklamp waardoor de redders ons ontwaard hebben en ons aldus in veiligheid gebracht hebben, en 6 van de bemanning bij den kustwachter en drie in eene pachthoeve. De matroos Frans Deswelgh, in het beklimmen der klippen heeft zijn linker knoerzel gebroken.

Het was den 15 Februari zes uur 's morgens wanneer wij ingenomen en verzorgd werden en de gekneusden geneeskundige behandelingen ontvingen. Gedurende den dag werden de lijken van den machinist en van Maurice Vandewalle gevonden op de kust.

Op Donderdag 18 Februari werden de drie overledene begraven op het kerkhof te Lythe bij Whitby.

Het vaartuig zit nog steeds op de klippen, waarvan men zal pogen het af te halen.

Aldus opgemaakt te Oostende, den 22 Februari 1932

VOOR DE ONDERZOEKSRaad VOOR SCHEEPVAART.

In alle waarschijnlijkheid zal de onderzoeksraad voor scheepvaart toekomende week vergaderen om deze zaak te onderzoeken.

EEN DIENST VOOR DE SLACHTOFFERS.

Woensdag morgen, om 10 uur, werd een dienst opgedragen ter nagedachtenis van de drie slachtoffers.

De kerk zat bomvol. Benevens de familieleden van de overledenen waren, er tairijke overheden.

Heer Janssens de Bisthoven, Gouverneur van de Provincie, en Mevrouw waren aanwezig en hadden voor het autaar plaats genomen samen met de vertegenwoordigers van de Stad, de HH. Scheepenen Vandermeulen en Elleboudt, samen met de gemeenteraadsleden Willems en Blondé.

De reederij « Pêcherics à Vapeur » was vertegenwoordigd door de HH. Bauwens, vader en zoon, en het personeel terwijl ook al de andere reederijen vertegenwoordigers gezonden hadden.

De gastjes van den Ibis en de leerlingen van de Staatsmarineschool waren aanwezig.

Tusschen de overheden bemerkten wij nog de HH. Poll, Voorzitter van den Raad voor Scheepvaartonderzoek Aspeslagh en Liégeols, zeecommissarissen; Commandanten Aspeslagh inspecteur van het zeezezen; Looze, bestuurder der Zeevaartschool; Couteau, bestuurder van de marineschool; Degræf, van de Staatspaketbooten; Timmermans, Van Glabbeke, havenkapitein; almoczenier Vanheste, enz.

Telegrammen van deelneming waren toegekomen vanwege H. Minister Van Isacker, H. Kabinetsoverste Devos; M. Stevens, voorzitter van de P. V. en de andere bestuurleden; vanwege H. Volksvertegenwoordiger Baels, alsmede van den H. Ansele.

Honderden personen gingen ten offerande. Allen communiceerden met de nagedachtenis van diegenen die, ginds op de Engelsche kust, het leven moesten laten.

« De Zeevacht » bleet nogmaals zijn diep rouwbeklag aan aan de families van de overledenen.

Aan de slachtoffers
der stranding van de
« Jeanne » O.99.

Ze stevenden gerust en blij
met rijken last gelaen,
gewonnen oogst in wind en tij,
het brood van kind en gade.

Ze droomden van de have, 't huis.
« 't Is morgen binnenvaren ! »
Bij 't slapen sloegen zij een kruis.
't Bevrijdt ze van gevaren.

Drie mannen op de brug ter wacht
om 't vaartuig veil te sturen
in mist en schaduw van den nacht
op waarschuwend vuren.

« Zie ginds die zwarte regenwolk !
...Zou 't hulsvien nu mislukken ? »
Het schip plots slingert in den kolk
der branding op de stukken.

Het vaartuig botst de wilde kust;
gestrand ligt 't daar bij wrakken.
Verschrikt, de kroeg en onbewust
die vraagt den boot te zakken.

« Het schip verlaten ! in den boot !
Hen faait het tuig en zinken
er tweeën in d'armen van den dood
doch 't Eeuwig Licht zien blinken.

Wij elf ontgaan de dood die zweeft,
de jongen, t' einden krachten,
den Heer zijn ziele weeregeeft,
zo 't huis op drieën wachten.